

bre, el festival cultural «Primavera en català», amb la participació d'escriptors i crítics literaris italians i catalans.

L'AISC, durant la seva presidència, va ser guardonada amb el Premi Ramon Llull, i a títol personal li han estat atorgats el premi Pompeu Fabra (2009) a la projecció i difusió de la llengua catalana i el premi Batista i Roca (2011),

atorgat per l'Institut de Projecció Exterior de la Cultura Catalana, com a reconeixement de la seva tasca per mantenir la presència catalana i augmentar l'estudi de la cultura dels Països Catalans a Itàlia.

Manuel JORBA

Anna Sawicka (Cracòvia, 1957) és professora de llengua i literatura catalanes i espanyoles a la Universitat Jagellònica de Cracòvia. Llicenciada en filologia hispànica, després es va doctorar en humanitats a la mateixa institució on treballa. L'any 1994 va arribar a Barcelona per a un lectorat de tres anys, que va acabar allargant dos anys més i que li va permetre gaudir d'un contacte directe amb la llengua catalana. Després ha fet estades de recerca a Catalunya i de docència (un trimestre a la Universitat de Vic dins el programa Erasmus).

Tot i dedicar-se, com és habitual a Europa, a l'hispanisme, s'encarrega especialment dels cursos de llengua i literatura catalanes i col·labora activament en les tasques de difusió de la literatura i la cultura catalanes, sovint conjuntament amb l'Institut Ramon Llull i fins que van suprimir les subvencions per als temes catalans també amb l'Institut Cervantes. De fet, és la persona de referència de la catalanística polonesa.

En reconeixement a la seva contribució a la promoció de la literatura catalana a l'estranger, l'any 2011 va rebre el XXIII Premi Josep M. Batista i Roca. El 2015 va obtenir el Premi de la Fundació Ramon Llull a la Traducció Literària, per la seva versió de *Les veus del Pamano* de Jaume Cabré (*Glosy Pamano*, Varsòvia, Marginesy, 2014), novel·la convertida en un veritable *best-seller* a Polònia. L'any 2013 va traduir del mateix autor *Jo confesso* (*Wyznaje*, Varsòvia, Marginesy), que ja havia estat un gran èxit de públic i de crítica; el 2015, *Senyoria* (*Jaśnie pan*, Varsòvia, Marginesy), i el 2016, *L'ombra de l'eunuc* (*Cień Eunucha*, Varsòvia, Marginesy).

A més, ha estat la traductora d'altres autors com ara Al-

bert Sánchez Piñol, *La pell freda* (*Chłodny dotyk*, Varsòvia, Oficyna Literacka Noir sur Blanc, 2006); Sergi Belbel, *Tàlem* (*Loze*, Cracòvia / Księgarnia Akademicka, 2001); Maria Àngels Anglada, *El violí d'Auschwitz* (*Skrzypce z Auschwitz*, Varsòvia, Muza, 2010), o Lluís-Anton Baulenas, *Per un sac d'ossos* (*Za worek kości*, Cracòvia / Wydawnictwo Literackie, 2008).

A banda de les traduccions de narrativa catalana, la doctora Anna Sawicka es dedica a la investigació, de manera especial a la recepció polonesa d'autors catalans (Llull, Verdaguer, Rusiñol o Calders). En aquesta línia s'ha d'inscriure la traducció del *Llibre d'Amic e Amat* (*Księga Przyjaciela i Umilowanego*, Cracòvia, Księgarnia Akademicka, 2003), la tasca de redactora de la col·lecció «*Studia iberystyczne*» de la Universitat Jagellònica de Cracòvia (obres miscel·lànies amb molts estudis de catalanística) i l'activitat directiva a l'Institut de Filologia Romànica d'aquesta institució. Ha publicat també en revistes com *Estudios Hispánicos*, *Quaderns. Revista de Traducció* (UAB), *Serra d'Or*, *Anuari de Filologia* (UB) o *Anuari Verdaguer* (UVic-UCC).

La qualitat de les seves traduccions poloneses, deguda en part, segons l'autora, al seu coneixement directe i continuat del català, el treball docent i investigador constant de mantenir ben present la llengua i la literatura catalanes en els programes acadèmics de Cracòvia i l'activitat com a divulgadora permanent de la cultura catalana a Polònia la fan mereixedora de pertànyer com a membre corresponent de la Secció Històrico-Arqueològica de l'IEC.

Ramon PINYOL

Paolo Sommella és professor emèrit de topografia antiga de la Universitat de Roma La Sapienza, en la qual ha exercit una intensa tasca docent des del 1964, i eminent arqueòleg que ha dedicat bona part de la seva activitat científica a l'estudi de la protohistòria italiana i de l'antiguitat romana des del camp de la topografia arqueològica i de la cartografia del mon antic. Ha impartit també docència a la Scuola di Specializzazione in Archeologia (1980-2010) a Roma i a la Scuola Italiana di Perfezionamento in Archeologia d'Atenes (1992-1998).

En el camp de l'activitat acadèmica, és membre, des del 1992, de l'Accademia Nazionale dei Lincei a Roma, mem-

bre efectiu de la Pontificia Accademia Romana di Archeologia i membre ordinari de la Societ  di Studi della Magna Grecia.  s també membre corresponent de l'Institut Arqueològic Alemany, de l'Istituto di Studi Etruschi e Italici, de la Societ  des Antiquaires de France i de la Real Academia de la Historia de Madrid. Del 2008 al 2017, ha presidit l'Istituto Nazionale di Studi Romani

Des del 2002 ha estat delegat per Itàlia i per la Ciutat del Vaticà a la Unio Acad mica Internacional (UAI), i va formar part del *Bureau* d'aquest organisme internacional des del 2009 fins al 2012.

Dins el marc de la col·laboració interacad mica promo-